

ab aliis. Et omnes quidem vtuntur, quia entis, prout entis sunt. Vnumquodque autem genus, ens. At eatenus vtuntur, quatenus eis satis est. Hoc autem est, quantum illud continet genus, de quo demonstrationes afferunt. Quare cum pateat, quod prout entia sunt, eis insunt, (hoc nanque eis commune est) illius de his speculationio est, cuius est, de ente, prout ens est, cognoscere. Propter quod nemo eorum, qui particulariter considerant, conatur aliquid de eis, siue quatenus vera, siue non, dicere. Nec enim geometra, nec arithmeticus, sed naturalium quidam merito hoc facientes. Soli nanque putabant, & de tota natura, & de ente considerare. Cum autem aliquis adhuc superior natura sit (natura nanque vnum quoddam entis genus est) illius vniuersalis, & circa primam substantiam speculatiui, profecto fuerit de his etiam consideratio. Est autem physica, sapientia quædam, sed non prima. Quæcunque verò, quidam eorum, qui de veritate dicunt, quonam modo oporteat admitti, dicere conantur, propter ignorantiam Analyticorum hoc faciunt. Oportet enim accedere, hæc edoctum, sed nequaquam, dum audiunt, querere, Quod itaque philosophi, & eius, qui de tota substantia, quoad natura fert, speculatur, etiam de principijs syllogisticis est considerare, manifestum est. Decet autem illum, qui maximè circa quodque genus cognoscat, vt dicere habeat certissima rei principia. Quare & illum, qui de entibus, prout entibus, omnium certissima: hic autem est philosophus. Omnium autem certissimum principium est, circa quod impossibile est mentiri. Notissimum etenim vt huiusmodi sit, necesse est, circa nanque illa, quæ non cognoscunt, decipiuntur omnes. Et non ex suppositione: quod enim necesse est illum habere, qui quoduis entium intelligat, hoc non est suppositio. Quod autem cognoscere illum necesse est, qui aliquid cognoscat, necesse est, vt veniat habens illud. Quod igitur tale principium, omnium certissimum est, patet. Quid autem illud sit, deinceps dicamus. Idem enim simul inesse, & non inesse eidem, & secundum idem, impossibile est. Et quæcunque alia annotarem, sint ad logicas difficultes annotata. Hoc autem omnium est principiorum certissimum: habet etenim dictam annotationem. Impossibile nanque est, quempiam idem possibile esse & non esse, quemadmodum quidam Heraclitii

A ἢ ἄλλων. καὶ χρω̄νται ὑφ' ἑαυτοῦ ὅτι τὸ ὄν-
 τος ὅτιν ἢ ὄν, ἔκαστος δὲ τὸ γένος ὄν. ὅτι το-
 σούτων δὲ χρω̄νται, ἔφ' ὅσον αὐτοῖς ἰκαρῶν. τῶ-
 το δ' ἔστιν ὅσον ἐπέχει τὸ γένος ἀπὸ οὐ φέ-
 ρουσι τὰς ἀποδείξεις. ὡς ἐπὶ δὴλον ὅτι ἢ
 ὄντα ἰσχυρῶς πασι* (πῶ το γὰρ αὐτοῖς τὸ κοινόν)
 πῶ ἀπὸ τὸ ὄν ἢ ὄν γνωρίζοντος, καὶ ἀπὸ
 τούτων ὅτιν ἢ θεωρεῖα διότι οὐδὲς τῶν καὶ
 μέγρος ὅπισθοπομπῶν ἐγχειρεῖ λέγειν τι πε-
 ρεῖ αὐτῶν, εἰ ἢ ἀληθὴ ἢ μὴ, οὔτε γεωμέτρων
 οὔτ' ἀριθμητικῶν, ἀλλὰ τῶν φιλοσόφων ἔτιοι,
 εἰκότως πῶ το δρώντες. μόνος γὰρ ἄνθρωπος ἀπὸ τῆς
 τῆς ἄλλης φύσεως σκοπεῖν, καὶ ἀπὸ τῶ ὄντος.
 ἐπεὶ δ' ἔστιν ἐπὶ τῶ φιλοσῶν τι ἀναίτηρον (ἐν
 γὰρ τι γένος τῶ ὄντος ἢ φύσις) πῶ καὶ τοῦ καὶ
 τῶ ἀπὸ τῶν περὶ τῶν οὐσίαν θεωρητικῶν, καὶ
 ἢ ἀπὸ πύτων ἀπ' εἰναι σκέψας. ἐστὶ δὲ ἀσφάεια τις
 καὶ ἢ φιλοσῶν, ἀλλ' ἐπερὶ τῶ ὄντα δ' ἐχειρῶσι
 τῶν λέγοντων πινὸς ἀπὸ τῆς ἀληθείας. ὄν ἔφ-
 παν δὲ ἀποδείξει, δι' ἀπαδείξισαν ἢ ἀνα-
 λυτικῶν πῶ το δρώσι. δὲ γὰρ ἀπὸ τῶν ἡκίαν
 θεωρητικῶν, ἀλλὰ μὴ ἀκούοντας ζητεῖν.
 ὅτι ὑφ' οὐδὲ τῶ φιλοσῶν καὶ πῶ ἀπὸ πᾶσις τ'
 οὐσίας θεωρητικῶν ἢ περὶ τοῦ, καὶ ἀπὸ τῶ
 συλλογιστικῶν ἀρχῶν ὅτιν ὅπισθόφασται, δὴ-
 λον. περὶ τοῦ δὲ τὸν μέγιστον γνωρίζοντα
 ἀπὸ ἑκάστου γένος, ἔχειν λέγειν τὰς βεβαιωτά-
 τας ἀρχὰς τῶ περὶ τῶν οὐσίαν ὡς καὶ τ' ἀπὸ τῶ
 ὄντων ἢ ὄντα, τὰς πᾶτων βεβαιωτάτας. ἐστὶ
 δ' ἔφ' ὅτι οὐ φιλοσῶν βεβαιωτάτη δ' ἀρχὴ πα-
 σῶν, ἀπὸ τῶ διαφανοῦσιν ἀδύνατον γνωρι-
 μωτάτην τε γὰρ ἀναγκῶν ἔστι) τῶν τοιαύτων
 (ἀπὸ γὰρ ἀμὴ γνωρίζουσι, ἀπατῶνται πάν-
 τες) καὶ ἀνυπόθετον. καὶ γὰρ ἀναγκῶν ἔχειν
 τ' ὅποιου ξυμπίπτει τῶ ὄντων, πῶ το οὐχ ὑπό-
 θεσις. ὁ δὲ γνωρίζειν ἀναγκῶν τῶ ὅποιου
 γνωρίζοντι, καὶ ἡκίαν ἔχειν ἀναγκῶν. ὅτι ὑφ'
 οὐδὲ τῶ τοιαύτων πασῶν βεβαιωτάτη ἀρχὴ, δὴλον.
 τίς δ' ἔστιν αὐτῆ, καὶ ταῦτα λέγειν. τὸ γὰρ
 αὐτὸ ἄμει ἰσχυρῶς καὶ μὴ ἰσχυρῶς, ἀδύ-
 νατον τῶ αὐτῶ καὶ τὸ αὐτό. καὶ ὅσα ἄλλα
 περὶ διειρησιμῶν ἀπ' ἔφ' ὅτι περὶ διειρησιμῶν
 περὶ τῶ λογικῶν ἀναγκῶν. αὐτῆ δ' ἀπα-
 τῶν ἔστι βεβαιωτάτη τῶ ἀρχῶν. ἔχει γὰρ τὸν εἰ-
 ρμῶν διορισμῶν ἀδύνατον γὰρ ὄντιοῦ τῶ
 τὸ ὑπολαμβάνειν ἔφ' ὅτι καὶ μὴ ἔφ' ὅτι, καὶ ἀπὸ πᾶ-
 τῶ ὄντων λέγειν Ἡρακλειτῶν ἔφ' ὅτι γὰρ ἀνα-
 δικερε ἀρbitrabātur. Nō enim necesse est,
 quæcunque